

5. De borde wal ait þānga þā pālen: Se de gide of plāste upp pālen; De borde þāswa mpre fce mer: Gāðan plāste de full með weð.
6. Mē ico de borde mīsta dāan, Gde de gide of plōste upp pāron. Sa de war wal fīstswa fām, Gde de fīst þūla af mūðbergs wagn.
7. Gān þar gīort fā mānga spel fōm fīnnas, Gwem fān alla fīceden mīnnas, Gd de fūnde ingen ico, Gde fōm þān fīst den fīnnas fō.
8. Mū den bonðen gār of rūmlar, Mēn dā þān fīste fīam wīð skūmla, Der tog þān eit þar þūfswīðla, Der war þōm mīnt þra.
9. Der þānde fīg en annan morgon, Gān fām fīg þā en gāmmlar fōrge, Gd fīllīng war f den; Den fīð þān fō af fīnnagīgen.
10. Gāg wīll fīwen þār bērtīta: En gāng tog þān fīra fāðar, Mēn gēnom þāndelsmān Gdūfīrðm Mgarðr de gēnom mītor gīomr.
11. Mēn tānt uppā de fīla þīurē, Gde þān bāndr den fīlla fīurē. Der war wal of eit fāans fīwīn, Gde þān gīð of mēðe fīn.
12. Mēn tānt uppā den fīora blīgopp, Gān far fīn dāng með fīg of Gācob, De ref dā fōrswēn af eit þūs, Der gīorde de blōt fōr eit rūs.
13. Mēn nār de gīð þēm fīllbafa, Tog de wāgen ofwer fāsa; Mēn mū þōts de af mīnt mer, Gdeðan de ref fīfōrten mer.
14. Mīðgactī mārftaðsmorgon, Far þān dēm með fīg of þōrgar, De fīrte upp en gūðe grann, Gdwaras afbīld fēdnar fīstswa fām.
15. Mīppā den gūðen fīð de fīrftwer, Der fōm of af fōnderrīfwer. Mēn Gd of fīra eðer wāl, Mē of den gūðen far er fīal.
16. Der þānde fīg en Gūlfafton, Gān tānt fīll fīrēns dōð, Gde þān jamar fīrē broð.
17. Mēn der war wal of de fīrta, Gān gīð fīll nāmðemān of fīrte, Gān wīll gēra fīg þēst fē, Mēn mū fār mī wāl fī.

1. Wie - stehen vor ein Bunde, In an der wätere
 an sin onde, Anstaltbare der ar gans namn,
 2. Men kint upp den rāa bocke'n, Gist som
 han sal sagesoden, Den tōrde han til Innes
 borg, Jawareter der blif mupden sorg.
 3. Men der gāt wāt ej an ar pruta, Det be
 talte de med muntor, Jawod de betalete wāt ej sag,
 Men ruter rāter an i dag.
 4. Det gief wāt bonom inre bātre: In
 rāntic ar bi i rādāgersmāstere, Men da war han
 mupet insā, Gist som han sal i mupet beāll.

Den Trede.

2. Du trostlosa flicka, du har en sager sang,
 Men du har och ett ofskadigt sinn; Ditt sinn
 vill jag lifna wid en glästande wind, som far
 hela werlden omkring.
 3. Du flickornas fästet han är så opynt,
 den intet är att lifna uppå; Går nog så är de
 fläta ut i sin ord. Men i antarna gå långt de i trä.
 4. Men goslarnas fästet, lit flippan, står fast
 och wadslar hwarsten af eller an; En hwarst och
 ett ord, som går af goslarnas mun, Det tror jag
 wara wiserligen samnt.
 5. Till dig har jag skrivat ut ärenna fem, Och
 dig har jag hållit för min wän; Men nu har
 jag sport att du har en annan far, Mitt jag
 aldrig mer far till dig i sang.
 6. Sa minnen har ser och skreier det i sin
 der, Och jag far wara en öfver ändå; Fast i ännu
 na från ögonen de rinna uppå mig, Som wara
 net ut i bådarna i små.
 7. Ditt löfte har du brunt och mig har du
 förfyllit Och nu så far jag ensamma gå; Fast
 werlden ser mig bita en sorghesfull ö, Och jag
 mistat i sin wäntan så far.

och när det klarnat, hon lemnar bären, Och
hemtar styrka i — kaffetären. Halleluja! Hal-
leluja!

4. När färfka nyheter mände ta's Från sta-
dens hundra de kanter: Man på ett litet honnett
Palas Ser sina wänner och tanter; — — —
Mid kaffe bordet man gör sitt bästa Med santi-
serande om sin nästa. Halleluja! Halleluja!

5. Den ena dricker sin tår på bit, En annan älskar att doppa; Parlerar derwid med sådan slit, Att man bår oroken proppa. Som trumman bullrar wid frigsreveljen, Så bullra tungorna i konfelsen. Halleluja! Halleluja!

6. *Edrutan kaffe* — o, gudadryck! — Hvad mere menneskelige lifswet?... Allt nytt som ännu ej finns i tryck, I pannans botten står skrifwet; — En se'n man utdruckit sista slumpen, Stå lifswets gåtor i — *Kaffesumpen*. *Halleluja! Halleluja!*

GS 1422

F e m wackra och aldeles

Mya Biser.

Den Förfsta.

Sag är en liten lilja &c.

(Författad af blinda Drängen Carl
Johan Granat i Gista Socken.)

Den Andra.

Det war en rasfer yngling &c.

(Författad af blinda Drängen E. J. N y m a n.)

Den Tredje.

I N— socken bor en bonde ic.

Den Fjerd e.

W o l f a n.

Tjusad af musikens makt &c.

Den Femte.

Kaffetåren.

Af allt det goda som man förtär &c.

Den Gemein.
A a f f e t ä r e n.

Det war en raffer yngling, som gick ut om en qväll, För att roa sitt hjerta och sinn', Då möter han en flicka med briunande begär, Och hon war både fager och skön.